

selvstændige end Konerne, de gifte Kvinder. Det gælder f. Eks. i Arveforhold. Den 25-aarige unge Pige eller ugifte Kvinde er jo fuldstændig myndig, og hvis der tilfalder hende en større Arv, møder hun paa egne Vegne, modtager den og kvitterer for den i eget Navn, og hun behøver hverken at spørge sin Mand eller nogen som helst anden, hvorledes hun skal anvende den. (*Berntsen*: Hun har jo ingen Mand). Nej, men den gifte Kvinde skal spørge sin Mand, i alt Fald i de allerfleste Tilfælde. Hun er ikke nær saa selvstændig som den ugifte. Nu kan det godt være, at det ærede Medlem mener, at de fleste af os i denne Sal have mere Sympati for de gifte Kvinder, fordi de fleste af os vel ere bundne til en Kvinde, og at vi derfor ikke lægge saa megen Vægt paa at staa i et godt Forhold til Pigerne, men det er heller ikke det, det kommer an paa. Hvad det kommer an paa, er at øve Retfærdighed til alle Sider, og hvis vi alene vilde yde den ugifte Kvinde Valgret, stoppe vi op paa Halvvejen og opretholde et Skel, der vilde bevirke, at Gaardmandsbørn paa Landet, saa længe de ere hjemme, have Valgret, men saa snart de flytte til en Nabo, miste de den. Det har ført til, at adskillige, der nærmest maatte betragtes som Tyende og udføre et Tyendes Gerning, i dette Øjeblik have Valgret, mens de, der tage Plads hos fremmede, ikke have Valgret. Dette Skel er der for Øjeblikket, og det skal ikke flyttes, men det skal slettes. Jeg anbefaler samtlige de af mine Medforslagsstillere og mig stillede Forslag til Vedtagelse, mens jeg, efter at have hørt den ærede Ministers Udtalelser om det Ændringsforslag under Nr. 13, der er stillet af de ærede Medlemmer for Københavns 9de og 10de Valgkreds (*Hørdum* og *Knudsen*), fraraader Tingene at stemme for dette Forslag.

Bluhme: Det er kun et Par Ord, jeg ønsker at tilføje. Den ærede sidste Taler, der talte paa Forslagsstillernes Vegne, har saa fuldt ud motiveret Forslaget, at jeg kan fatte mig meget kort. — Over for det ærede Medlem for Assens (*Berntsen*), som ikke en Gang vilde stemme for det Ændringsforslag, der giver den gifte Kvinde samme Ret som den ugifte, vil jeg bemærke, at det er et Standpunkt, jeg ikke

forstaar. Jeg forstod i alt Fald det ærede Medlem saaledes, at han ikke vilde stemme for dette Ændringsforslag. Men det er dog klart — synes jeg —, at der er mere Udsigt til at faa Forslaget igennem, naar vi udvide Valgretten til den gifte Kvinde, end naar vi lade Forslaget gaa videre, som det foreligger. Der er vel ingen Tvivl om, at vi alle ønske at give den gifte Kvinde en lige saa høj Plads i Samfundet som den ugifte, ikke at tale om den Kvinde, som hverken er ugift eller gift, og som faktisk faar en større Indflydelse paa Kommunens Anliggender, en større Ret end den gifte Kvinde. For mig er det ubegribeligt, at man lettere skulde kunne føre Forslaget igennem, som det er forelagt af Regeringen, end med den Ændring, som er foreslaaet af et stort Antal Medlemmer, til hvilke jeg slutter mig, saa jeg haaber rigtignok, at alle, hvilket Parti de end tilhøre, ville stemme i alt Fald for denne Del af Ændringsforslaget. — Med Hensyn til Tyendets Ret er jeg fuldt enig med mine ærede Medforslagsstillere om, at det er en nødvendig Ting, at vi tage Tyendet med. Jeg kan ikke se, hvori Berettigelsen ligger til, at vi give alle dem, der svare Skat til Kommunen, Valgret og Valgbarhed, men samtidig holde Tyendet uden for og sige: I skulle ikke være med. Jeg er i det Tilfælde som mangfoldige andre at have Tyende, endogsaa en stor Mængde, men for mig gælder det overalt, hvor der er Spørgsmaal om Tyende, at vi gennem Lovgivningen bør gøre alt, hvad vi kunne, for at hæve det baade i dets egne og andres Øjne. Men det, at sætte Stempel paa denne Del af Befolkningen, samtidig med, at vi udvide Valgretten til alle, som svare Skat, og sige til Tyendet: Du skal ganske vist betale Skat, men faar hverken Valgret eller Valgbarhed, mener jeg, hverken Tyendet selv eller de, der have Tyende, kunne være tjente med. Ingen kan være tjent med, at nogle af dem, som i det daglige Liv leve med os og dele vor Gerning — for saaledes er det jo særlig paa Landet —, stemples paa den Maade, at de ikke, naar de betale Skat, ogsaa faa den samme Ret som andre, der betale Skat. Jeg finder, det er i høj Grad at stille Sagen paa Spidsen, naar det ærede Medlem for Assens vil nægte